

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/24/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3222010169
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3222010169.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Janíka a členov senátu JUDr. Mariána Dunčka a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v Trenčíne, trvale bytom C. – D., E. XXXX/XX, pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, prejednal na verejnom zasadnutí dňa 30. januára 2024 odvolanie prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 18. januára 2023, sp. zn.: OT/30/2022, a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie prokurátora **z a m i e t a**, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 18. januára 2023 sp. zn. OT/30/2022 bol obžalovaný A. B. (ďalej len „obžalovaný“) uznaný za vinného z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa 01.09.2022 v čase o 21:25 hod. jazdil na motorovom vozidle zn. Opel Astra, ev. č. C., ktorého je majiteľom, po ceste III/1824 v smere jazdy od Bánoviec nad Bebravou na obec Podlužany, kde bol zastavený a kontrolovaný hliadkou Obvodného oddelenia PZ Bánovce nad Bebravou, pri ktorej bol podrobený dychovej skúške na zistenie požitia alkoholu, pričom pri prvej dychovej skúške dňa 01.09.2022 o 21:25 hod. bol zistený výsledok 0,87 mg/l alkoholu v dychu a pri opakovanej dychovej skúške dňa 01.09.2022 o 21:45 hod. bol zistený výsledok 0,96 mg/l alkoholu v dychu.

Za tento prečin bol obžalovaný odsúdený podľa § 289 ods. 1, § 56 ods. 1, ods. 2 s prihladnutím na § 36 písm. l, písm. n) a za aplikácie § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Trestného zákona na peňažný trest vo výške 2.000,- Eur. Pre prípad, že by výkon uloženého peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, bol obžalovanému ustanovený náhradný trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 s prihladnutím na § 36 písm. l), písm. n) a za aplikácie § 38 ods.2, ods. 3, ods. 8 Trestného zákona okresný súd uložil obžalovanému aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 24 mesiacov.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, nakoľko prokurátor ihneď po vyhlásení rozsudku podal odvolanie v neprospech obžalovaného a to do výroku o treste, ktoré následne písomne odôvodnil.

Prokurátor v písomnom odôvodnení odvolania uviedol, že sa v plnom rozsahu stotožnil s rozsudkom okresného súdu vo výroku o vine a konaní, ktoré vydaniu rozsudku predchádzalo, rovnako sa stotožnil aj s výrokom o peňažnom treste za súčasného uloženia náhradného trestu odňatia slobody, ako aj výrokom o treste zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 24 mesiacov. Nestotožnil sa však s neuložením trestu prepadnutia veci – osobného motorového vozidla zn. Opel Astra, ev. č. C., pretože na uloženie trestu prepadnutia veci sú podľa jeho názoru splnené všetky zákonné podmienky a vzhľadom na osobu obžalovaného, závažnosť spáchaného prečinu a okolnosti jeho spáchania, spôsobuje jeho absencia následok spočívajúci v závere, že uložený trest je neprimerane mierny, nespravodlivý a nie je ani spôsobilý splniť účel tak individuálnej, ako ani generálnej prevencie,

či výchovný účel u obžalovaného. Účel trestu v prípade obžalovaného možno dosiahnuť len popri uloženom treste prepadnutia veci. Ďalej uviedol, že ustanovenia § 60 Trestného zákona upravujúce podmienky pre ukladanie trestu prepadnutia veci nemožno interpretovať izolovane od iných ustanovení Trestného zákona upravujúcich zásady ukladania trestov. Ustanovenie § 60 ods. 6 písm. b) Trestného zákona upravuje podmienky v prípade neuloženia trestu prepadnutia veci a teda ukladá povinnosť skúmať pomer medzi hodnotou veci a závažnosťou činu. Nemožno tiež prehliadnuť, že závažnosť činu je vyjadrená aj hroziacou trestnou sadzbou za jeho spáchanie. V záujme predchádzania nedostatočných záverov v dôsledku izolovanej aplikácie § 60 Trestného zákona je potrebné skúmať naplnenie podmienok pre uloženie trestu prepadnutia veci aj v kontexte s rešpektovaním všeobecných zásad pre ukladanie trestov v zmysle ustanovenia § 34 Trestného zákona. Z ustanovení § 34 Trestného zákona okrem iného vyplýva zásada generálnej prevencie, čo znamená, že trestom je možné pozitívne ovplyvniť ostatných členov spoločnosti tak, aby jednoznačne vnímali, že za porušovanie spoločenských pravidiel môžu byť odsúdení. Ďalej uviedol, že je všeobecne známe, že v súvislosti s postihom páchatel'ov za trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky, spáchaný vedením motorového vozidla, ich doterajšie sankcionovanie neprineslo požadovaný efekt, ktorý by sa premietol do zníženia počtu takých prípadov. Obžalovaný bol doposiaľ odsúdený jedenkrát trestným rozkazom pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona a toho času sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený, avšak táto skutočnosť v spojení s ďalšími pozitívnymi poznatkami o osobe obžalovaného nemôže byť primárnym dôvodom k záveru, že takýmto páchatel'om sa trest prepadnutia veci nebude ukladať. Uloženie trestu prepadnutia veci – motorového vozidla aj doteraz bezúhonnému obžalovanému - môže mať pozitívny a varovný vplyv tiež na ostatných vodičov, ktorí pred jazdou motorovým vozidlom požívajú alkohol. Súdený prečin je ohrozujúcim deliktom, pri ktorom sa páchatel' postihuje za konanie, ktoré je svojou povahou spojené s vysokou mierou rizika vzniku poruchového následku, hoci páchatel' konaním poruchu nespôsobuje. Uviedol, že obžalovaný sa rozhodol viesť svoje osobné motorové vozidlo a to napriek tomu, že bol pod vplyvom alkoholu a neexistoval relevantný dôvod, aby musel takto postupovať. Vozidlo viedol tak, že ohrozoval ostatných účastníkov cestnej premávky. Len v dôsledku náhody obžalovaný svojím konaním nespôsobil iný škodlivý následok. V danom prípade by uloženie trestu prepadnutia motorového vozidla nebolo neprimerané, ale naopak, reálne by zabezpečilo ochranu spoločnosti pred obžalovaným. O miere neúcty obžalovaného k právnym predpisom na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky svedčí aj výpis z ústrednej evidencie priestupkov, resp. evidenčná karta vodiča, v ktorých má obžalovaný celkom tri záznamy a to za priestupok zo dňa 12. 03. 2021 podľa § 3 ods. 2 písm. b) zákona č. 8/2009 Z. z., za ktorý mu bola uložená pokuta vo výške 20,- Eur, za priestupok zo dňa 17. 05. 2008 pre porušenie povinnosti vodiča, za ktorý mu bola uložená bloková pokuta vo výške 1.000,- Sk a dňa 06. 12. 2008 mu bol zadržaný vodičský preukaz z dôvodu rozhodnutia o neplatnosti vodičského preukazu, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 450,- Eur a zákaz činnosti na dobu 12 mesiacov. Poukázal na to, že v priebehu konania bolo preukázané, že obžalovaný predmetné vozidlo použil na spáchanie trestného činu a bolo jednoznačne preukázané, že vozidlo patrí výlučne obžalovanému. Jeho hodnota bola určená na sumu 1.000,- Eur. Hodnota motorového vozidla pritom aj s prihliadnutím k pracovnej činnosti obžalovaného ako zdravotnej sestry dosahujúcej čistý priemerný mesačný príjem približne 1.300,- Eur predstavuje len 76,92% hodnoty priemerného mesačného príjmu. Podľa jeho názoru je nepochybné, že uloženie trestu prepadnutia veci, by malo pre obžalovaného citelný následok, avšak tento by bol naďalej v zákonných medziach naplňajúcich účel trestu ako aj jednotlivé zásady ukladania trestov, pričom takýto trest nebude mať súčasne výrazný vplyv na obžalovaného, ale ani na rodinu obžalovaného a jemu blízke osoby. Zastáva názor, že pre dosiahnutie taktiež individuálnej i generálnej prevencie smerujúcej k zvýšeniu rešpektu každého vodiča k pravidlám cestnej premávky, k bezpečnosti a cestnej premávky a k dosiahnutiu rešpektu k právu každého účastníka cestnej premávky, aby neboli ohrození vodičom motorového vozidla, ktorý je v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, je potrebné uložiť obžalovanému aj trest prepadnutia veci, pričom v danom prípade sú splnené formálne aj materiálne podmienky na uloženie tohto trestu. Záverom navrhol, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a aby podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám rozhodol tak, že obžalovanému uloží peňažný trest vo výške 2.000,- Eur, náhradný trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace, trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 24 mesiacov a trest prepadnutia veci – osobného motorového vozidla zn. Opel Astra, ev. č. C..

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu, pričom uviedol, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s napadnutým rozsudkom. K neuloženiu trestu prepadnutia veci uviedol, že uloženie takéhoto trestu by bolo neprimerane prísne vzhľadom na to, že napadnutým

rozsudkom mu bol uložený peňažný trest vo výške 2.000,- Eur, za súčasného uloženia náhradného trestu odňatia slobody vo výmere 3 mesiace a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlo akéhokoľvek druhu po dobu 24 mesiacov. Takto uložený trest považuje za dostatočný na ochranu spoločnosti. Z § 60 ods. 6 písm. b) Trestného zákona vyplýva, že súd neuloží trest prepadnutia veci, ak je hodnota veci v zjavnom nepomere k miere závažnosti prečinu. Teda v danom prípade prokurátor poukazuje na hodnotu motorového vozidla vo výške 1.000,- Eur a má za to, že vzhľadom na nízku hodnotu motorového vozidla, je možné uložiť trest prepadnutia veci. Podľa tejto logiky, ak sa páchatel dopustí trestného činu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky prostredníctvom motorového vozidla, ktorého hodnota je nízka, tak vždy sa môže uložiť trest prepadnutia veci, avšak v prípade, ak by došlo k spáchaniu uvedeného prečinu na motorovom vozidle, ktorého hodnota je objektívne vyššia, napr. 15.000,- Eur, tak logicky mu trest prepadnutia veci nemôže byť uložený. Takýmto postupom sú majitelia drahších motorových vozidiel chránení pred trestom prepadnutia veci pri spáchaní uvedeného prečinu. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby krajský súd zamietol odvolanie podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu prokurátorka Krajskej prokuratúry v Trenčíne v konečnom návrhu poukázala na odvolanie prokurátora okresnej prokuratúry, s ktorým sa v celom rozsahu stotožnila a navrhla rozhodnúť spôsobom uvedeným v závere odvolania.

Obhajca obžalovaného v konečnom návrhu poukázal na písomné vyjadrenie k odvolaniu prokurátora a navrhol rozhodnúť tam uvedeným spôsobom.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátora podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, na podklade podaného odvolania vykonal dňa 30.01.2024 verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť prokurátorom napadnutého výroku rozsudku o treste prepadnutia veci, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a právnej kvalifikácie konania obžalovaného, teda výroku o vine, ktoré nebolo a ani nemohlo byť napadnuté odvolaním a preto jeho správnosť odvolací súd nemohol preskúmať, nakoľko podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného o vine je neodvolateľné, a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním, postupoval pri ukladaní trestu obžalovanému, pri určení druhov a výmery trestov v súlade so zákonom a takto uložené tresty sú aj primerané a spravodlivé.

Okresný súd pri ukladaní druhu a výmery trestu dôsledne prihliadal na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy v zmysle § 34 ods. 4 Trestného zákona s prihliadnutím na účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Trestného zákona. Odvolací súd považuje za potrebné vysloviť názor, podľa ktorého na okolnosti uvedené v ustanovení § 34 ods. 4, ods. 6 a § 60 Trestného zákona nie je možné prihliadať mechanicky, ale v kontexte prejednávaného prípadu je potrebné priradiť im rozumný význam pre potreby naplnenia účelu trestu. Okresný súd pri ukladaní trestov postupoval v súlade s ustanoveniami § 34 ods. 4 Trestného zákona.

Za správny považoval odvolací súd záver okresného súdu o tom, že obžalovaný urobil vyhlásenie o vine a svoje konanie úprimne oľutoval a túto okolnosť je potrebné zohľadniť pri ukladaní trestu v prospech obžalovaného. Okresný súd pri určovaní druhu a výmery trestu správne zistil u obžalovaného dve poľahčujúce okolnosti, a to podľa § 36 písm. l) Trestného zákona – obžalovaný priznal spáchanie skutku a tento oľutoval a podľa § 36 písm. n) Trestného zákona – obžalovaný svojim vyhlásením o vine zo žalovaného skutku napomohol orgánom činným v trestnom konaní a súdu pri objasňovaní trestnej činnosti, keďže obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní okresného súdu vyhlásenie o vine a okresný súd jeho vyhlásenie v súlade s ustanovením § 257 ods. 5 Trestného poriadku prijal. Podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku, ak súd rozhodol, že vyhlásenie obžalovaného prijíma, súčasne vyhlási, že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná. Obžalovaný takýmto postupom umožnil prevziať výsledky dokazovania z prípravného konania bez toho, aby tieto boli konfrontované s výsledkami dokazovania na hlavnom pojednávaní. V rámci súdneho konania podľa § 275 ods. 5 Trestného poriadku, po priznaní viny páchatel'om (obžalovaným) sa postupuje primerane podľa § 333 ods. 3 aj písm. h) Trestného poriadku, t. j. že súd pred rozhodovaním o prijatí alebo neprijatí vyhlásenia obžalovaného formou otázok zisťuje, či sa obžalovaný „dobrovoľne priznáva a uznáva vinu za spáchaný skutok, ktorý v obžalobe kvalifikuje ako trestný čin,“ čím pri kladnej odpovedi napĺňa podmienku uvedenú v ustanovení § 36 písm. n) Trestného zákona. Okresný súd teda správne zistil existenciu dvoch poľahčujúcich okolností a žiadnu prítiažujúcu okolnosť. Nakoľko prevažoval pomer

poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi, okresný súd obžalovanému správne uložil peňažný trest vo výške 2.000,- Eur, kedy došlo v zmysle ustanovenia § 38 ods. 3 Trestného zákona k zníženiu hornej hranice sadzby a trest ukladal v rozmedzí od 160,- Eur do 221.340,- Eur. Pri určovaní konkrétnej výšky peňažného trestu vzal do úvahy majetkové pomery a zárobkové možnosti obžalovaného (obžalovaný nemá žiadnu vyživovaciu povinnosť a jeho čistý mesačný príjem je na úrovni 1.300,- Eur). Rovnako tak je správny aj výrok okresného súdu, ktorým obžalovanému v súlade s § 57 ods.3 Tr.zák. ustanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace.

Taktiež v prípade uloženia trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na 24 mesiacov považuje odvolací súd postup okresného súdu za správny. V prípade trestu zákazu činnosti môže súd uložiť páchateľovi zákaz vykonávať určitú činnosť v rozpätí 1 až 10 rokov. Po znížení hornej hranice trestnej sadzby (§ 38 ods. 3 Trestného zákona) mohol okresný súd uložiť trest v rozmedzí 1 rok až 7 rokov. Vzhľadom na osobu obžalovaného, charakter spáchanej trestnej činnosti a jeho postoj k trestnému konaniu považuje odvolací súd uloženie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na 24 mesiacov za primerané a spravodlivé.

Za správny považuje odvolací súd aj záver okresného súdu, ktorým neuložil obžalovanému trest prepadnutia veci – osobného motorového vozidla - z toho dôvodu, že prvostupňový súd mal za to, že uloženie peňažného trestu v primeranej výške (2.000,- Eur) a uloženie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v primeranej výmere (24 mesiacov), považuje na zabezpečenie nápravy obžalovaného za dostatočné. Uložený trest má postihovať iba páchateľa tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Obžalovaný je slobodný, nemá žiadnu vyživovaciu povinnosť a pracuje ako zdravotná sestra v nemocnici, pričom predmetné motorové vozidlo využíva aj pri výkone svojej práce a taktiež ho zapožičiava svojej matke. Okresný súd pri hodnotení osoby obžalovaného zistil, že už síce bol jedenkrát trestaný za trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia, avšak odsúdenie bolo zahladené a na obžalovaného sa hľadí, akoby nebol odsúdený. Obžalovaný bol tri krát priestupkovo riešený, konkrétne dva krát v roku 2008 a jeden krát v roku 2021, a to za priestupky na úseku cestnej premávky. Obžalovaný však nikdy nevedol vozidlo pod vplyvom alkoholu alebo inej návykovej látky. Konanie obžalovaného je v tomto kontexte možné posúdiť ako exces z jeho obvyklého spôsobu života a postihovať ho ďalším trestom spočívajúcim v prepadnutí veci – motorového vozidla, ktorého hodnota je 1.000,- Eur - by bolo neprimerane prísne. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje aj na postoj obžalovaného, ktorý sa nielen priznal a oľutoval spáchanie trestného činu, ale sa aj dobrovoľne podrobil odbornému poradenstvu pre osoby, ktoré sa dopustili priestupku alebo trestného činu vedenia motorového vozidla pod vplyvom alkoholu. Ani podľa názoru odvolacieho súdu, okresným súdom správne zistené okolnosti prípadu a poznatky o osobe obžalovaného, na ktoré okresný súd poukazuje v odôvodnení napadnutého rozsudku, v zmysle § 34 ods. 4 Trestného zákona, nedávajú odôvodnený podklad k tomu, aby pre naplnenie účelu trestu bolo v tomto prípade nutné pôsobiť na obžalovaného aj výkonom trestu prepadnutia motorového vozidla. Odvolací súd zdôrazňuje, že uloženie trestu prepadnutia veci – motorového vozidla - v prípade stíhaného trestného činu nie je v zmysle § 60 ods. 1 Trestného zákona obligatórne. Súd má možnosť, nie povinnosť, uložiť takýto druh trestu, pričom však musí vziať do úvahy všetky okolnosti daného prípadu a pristupovať k uloženiu trestu vždy individuálne. Podľa názoru odvolacieho súdu neuloženie trestu prepadnutia veci nebude mať negatívny vplyv z hľadiska generálnej prevencie, nakoľko s poukazom na okolnosti prejednávanej veci a poznatky o osobe obžalovaného je odrazom práve individuálneho a citlivého prístupu ku každému jednotlivému prípadu. Okresný súd správne, citlivo a v súlade s ustanovením § 34 ods. 4 Trestného zákona prihliadal pri ukladaní trestu na postoj obžalovaného k spáchanej trestnej činnosti, mieru zavinenia a prevahu poľahčujúcich okolností, ale aj na samotnú osobu obžalovaného, pričom už peňažný trest za súčasného ustanovenia náhradného trestu odňatia slobody, ako aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu sú podľa názoru odvolacieho súdu dostatočné na to, aby bol naplnený účel trestu podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona. Samotný princíp ukladania trestov vyžaduje na nápravu páchateľa pôsobiť najskôr miernejšou formou trestu, pričom nie je nevyhnutné ihneď ukladať prísnejšie represie voči obžalovanému. Odvolací súd je toho názoru, že prísnejšie tresty treba ukladať až v prípade recidívy, keď na nápravu obžalovaného dostatočne nepôsobili miernejšie tresty, ktoré nespĺnili svoj účel.

Odvolací súd teda nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu uložených trestov v neprospech obžalovaného, preto v tomto smere nepovažoval odvolacie námietky prokurátora za dôvodné a neakceptoval ich. Napadnutý výrok rozsudku je vecne správny a náležite odôvodnený, pričom odvolací súd sa s argumentmi súdu prvého stupňa uvedenými v odôvodnení napadnutého rozsudku stotožňuje.

So zreteľom na uvedené skutočnosti odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd rozhodol na základe náležite zisteného skutkového stavu veci a v súlade so zákonom, preto odvolanie prokurátora ako nedôvodné podľa § 319 Trestného poriadku zamietol.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (3:0).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.